

Tomislav Ribić

TITANI

drama

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK
MMIX

Likovi:

ŠVINDLER, 40 godina

BARUN, 38 godina

GOTLIBA, 35-50 godina

Sadržaj: Švindler, danju bankarski službenik, noću striper, poslije operacije slijepoga crijeva ostaje bez posla. Obeća nezaposlenom prijatelju Barunu da će ga odvesti na Otok. Na putu ih prati Gotliba, svijest i savjest njihovih postupaka. Gotliba je žena, majka, sudbina, život. Prevrtljiva je i zla. Na Otoku galebova ŠVINDLER i Barun pronalaze pravu istinu utopijskog otoka.

1. SLIKA

Olujna noć. Švindler i Barun stoje ispred vrata velike zgrade. Švindler, Barun, Gotliba.

ŠVINDLER: Otvarajte! Otvarajte!

BARUN: Ne čuju nas.

ŠVINDLER: Pokrenite se!

BARUN: Nikog nema na ovoj ukletoj pustopoljini. Vrijeme je ukleto. Grmi. Sijeva. Ovdje je sigurno kraj svijeta.

ŠVINDLER: Bojiš li se grmljavine!? Barune!? Čuješ li me?

BARUN: Čujem. Nije ugodno stajati na kiši u ledenoj noći.

ŠVINDLER: Kakav je to muškarac koji se boji grmljavine!?

BARUN: Cijepljen si Švindleru. Ti si cijepljen protiv svih bolesti.

ŠVINDLER: Zato sam živ, zdrav i s tobom ovdje. Ove stare babe ne čuju.

BARUN: Misliš li da je ova zgradurina samostan!?

ŠVINDLER: Pokrenite se ili ću vas ja pokrenuti!

BARUN: Neće nas pustiti unutra. Boje se. Misle da je vrag došao po svoje.

ŠVINDLER: Pokrenut ću babetine. Okrenut ću babetine! Otvarajte, majku vam Božju!

BARUN: Kao da sam vidio na prozoru puščanu cijev. Pucat će u nas lude babe.

ŠVINDLER: Ma tko će pucati!? Babe se boje. Tebi se od straha javljaju utvare.

BARUN: Pođimo dalje. Naići ćemo na neki sjenik ili napušteni tor.

ŠVINDLER: Ne mičemo se dalje. Ostajemo ovdje. Kuda dalje da te vučem po nevremenu?

BARUN: Idemo... Ovdje nema žive duše. To je mjesto duhova.

ŠVINDLER: Priviđenja. Hahaha...

BARUN: Osjećam im dah. Pokrenuli su oluju. Ova oluja nije bez vraga.

ŠVINDLER: Vrag se zaustavio ovdje. Vidim crni rog.

BARUN: Rugaj se! Mračno je kao u rogu. Ali znaj, blizu smo našeg otoka. Blizu. Osjećam... čudo će se dogoditi.

ŠVINDLER: Čudo na jebopoljini gdje je bog rekao laku noć.

BARUN: Čudo će se noćas dogoditi.

ŠVINDLER: Pričinjava ti se od vrućice. Čuda se događaju bogatašima na spuštenim kožnim sjedalima. Jedan šut, jedan šmrk. To je čudo. Ništa ti ne znaš. Ništa.

BARUN: Čuješ li glasove?

ŠVINDLER: Čuješ li glasove!? Ti čuješ glasove!? Ti to meni! Hhhhm... Zajebavaš?

BARUN: Mrgodan i dubok glas. Ženski bas.

ŠVINDLER: Buncaš! Bas.

BARUN: Prislušni.

ŠVINDLER: Ovaj je čovjek definitivno lud. Što ću s njim! Obećao sam da ću ga odvesti do Otoka.

GOTLIBA: Da li da ga upucam!? Igra tek počinje! Sad će reći:

ŠVINDLER: Kršćanin sam. Glup sam i držim do obećanja.

GOTLIBA: Sad će pitati ovaj pokisli bezvrijedan skot da li ga sestrice čuje.

ŠVINDLER: Sestro! Je li me čuješ!?

BARUN: Da me bar smrt usliša. Prokletnica.

ŠVINDLER: Vidiš li kako sablasti plešu ples sablja-
ma i gromovima!?

BARUN: Tebi je do plesa.

GOTLIBA: Tipični mentalitet bivšeg stripera.

ŠVINDLER: Fino se zabavljaju. Igračke smo u nji-
hovim rukama.

BARUN: Pođimo dalje. Iza ovih debelih samostan-
skih zidova redovnice mirno spavaju.

GOTLIBA: Ma kud bi dalje!? Nikuda nećete... Dođite
meni slatke lopuže.

ŠVINDLER: Misle da smo lopovi.

BARUN: Neće otvoriti.

ŠVINDLER: Pomozite! Pomozite sestre... Ovaj čovjek
umire.

GOTLIBA: Umire. Umire mi čovjek pred vratima.
Napokon imam posla. Loše mi ide. Od rata sam ma-
lo radila. E kad bi svaki dan bio rat možda bih bila
zadovoljnija, ispunjenija. Uzbuđuju me ova dvojica.
Uuuhhh....

BARUN: Ma baš im se jebe za nas, kao i našim še-
fovima kad su nas izbacili s radnih mjesta. Da smo
došli džipom već bi i večera bila na stolu. Gledale bi
što bi nam mogle uzeti. Brzo bi razmišljale što bi se
dalo od nas dobiti. Tad bi bili prijatelji. Rekle bi:
„Dođite opet”.

ŠVINDLER: Vjerujem u milost. Budite milostivi domaćini. Pustite nas da prenoćimo, da osušimo odjeću i krenemo poslije oluje dalje na put.

BARUN: Misliš li da slušaju tvoju jadikovku?

ŠVINDLER: Treba biti uporan.

BARUN: Uporan si kao popov kurac, rekla bi moja majka pokušavajući ubiti moju tvrdoglavost i upornost.

GOTLIBA: Duhovi prošlosti gmižu vam oko nogu. Ližu gležnjeve, penju se ispod hlača i ulaze u vaša tijela kroz pore, nos, usta. Napadaju mozak... Obuzimaju misli i muče. Tijela se tresu, grče.

BARUN: Tko je to!?

ŠVINDLER: Nema nikog.

GOTLIBA: Popušili ste dečki!

BARUN: Poslušaj, taj ženski bas.

ŠVINDLER: Vjetar, Barunčiću. Vjetar huči.

BARUN: Zlokobno huči.

ŠVINDLER: Vidim kako ti se duh odvaja od tijela i na gromu nestaje u podzemnom svijetu.

BARUN: Tebi je do zajebancije.

ŠVINDLER: Predugo putujemo.

BARUN: Znao sam da ćeš odustati, da nećeš imati snage. Ti si slabić! Razmišljaš kako ćeš me tu ostaviti. Priznaj... ne želiš dalje.

ŠVINDLER: Nije istina.

BARUN: Reci... ustvari ni sam ne znaš što bi... Jesi li se predomislio... budi iskren želiš – li odustati od puta?

ŠVINDLER: Nema odustavanja.

BARUN: Prevarit ćeš me i nestati. Ništa od sna o Otoku. Reci da je otok laž. Priznaj da ne postoji.

ŠVINDLER: Gnjavaš. Ti si kao proljev.

BARUN: Da li sam ti dosadan!? Pretjerujem li!?

ŠVINDLER: Znam samo da nas čuju proklete kurve. Otvarajte!

BARUN: Mrziš li samoga sebe ponekad kad te takav bijes obuzme?

ŠVINDLER: Ne razmišljam o tome. Život me stalno tjera dalje. Ja nemam vremena za filozofiranje.

BARUN: Gdje je nestao onaj Švindler iz bara? Bankar-striper.

GOTLIBA: Jebač šefove žene.

BARUN: Da li sablasti već haraju njegovim mozgom i srću likvor metalnim cjevčicama?

ŠVINDLER: Otvarajte! Policija. Razvalit ćemo vrata.

GOTLIBA: Koja vrata srčeko!?

BARUN: Treba te samo malo piknuti.

ŠVINDLER: Policija!

BARUN: Laž otvara sva vrata.

ŠVINDLER: Imamo nalog za pretres.

BARUN: Laži, laži Švindleru.

ŠVINDLER: Jebat ćemo vam mater! Mrdnite debele guzice!

BARUN: Švindler se vratio!

ŠVINDLER: Odred spreman! Spremite se da razvalimo vrata. Pucati ću za znak na juriš.

GOTLIBA: Tko je!? Tko je to u ovo doba?

ŠVINDLER: Policija. Otvarajte! Imamo nalog za pretres!

GOTLIBA: Trenutak. Da se obučem... Nisam vas čula. Silazim!

ŠVINDLER: Sidi debela. Mrdni guzovima.

BARUN: Kako lupa dok silazi stepeništem. Zgrada se trese od njenih guzova.

GOTLIBA: Silazim. Strpите se djeco!

ŠVINDLER: Čuj kako stara vrišti.

BARUN: Njen glas je jači od zvuka groma.

GOTLIBA: Ne lupajte. Razvalit ćete vrata.

BARUN: Ovo mjesto je ukleto. Gromovi paruju nebo bez prestanka. Razvalit će mu se utroba i potopit će nas prije no što ta baba otvori vrata. Kao dijete bojao sam se grmljavine. Majka me je uspavljivala u naručju i pjevala.

GOTLIBA: Grmi, sijeva, a ciganske varošanke još iz sela nema...

BARUN: Tresao bi se kao što se sad tresem od groznice. Sakrio bih se ispod kreveta, stisnuo oči, začepio oba uha. Majka bi isključila sve kućanske aparate i stala me vući za noge ispod kreveta.

GOTLIBA: Kakav ćeš biti muškarac kad odrasteš! Izadi!

BARUN: Smijala se truseći pivo.

GOTLIBA: Strašljiv si kao miš! Izadi, inače ću tobom obrisati pod.

BARUN: Tako su sablasno odzvanjale njene riječi i urezivale strah u kožu. Njene riječi oštre poput krhotina stakla još i danas bude me iz sna.

GOTLIBA: Slika si i prilika svog plašljivog oca. Pobjegao je. Bojao se žene! Taj sivi zgubidan. Jedina dobra stvar bila je što sam mu usisala to malo rijetke sperme. Da mi nije pobjegao zgazila bih ga malim prstom.

BARUN: Jesam li ti rekao da je imala jak glas!? Pomalo hrapav od cigareta. U operi bi pjevala bas. Bila je pomalo muškobanjasta i imala je crne brčiće.

ŠVINDLER: I mene je stara davila, ali bila je O.K. Bili smo sretna obitelj. Otac bi nas posjeo oko stola i igrali bi igre, kartali se ili bi nam čitao priče. Kaj je s tvojom starom! Jel' se preudala!?

BARUN: Nije. Patološki je mrzila muškarce.

ŠVINDLER: Lezba.

BARUN: Ne. Nije bila. I ne mogu tako grubo reći.

ŠVINDLER: Zajebana ženturača.

BARUN: Osamljena žena. Na prvi pogled bila je jaka žena, a iznutra puna pukotina u duši. Život je nije mazio.

ŠVINDLER: Nisi lijepo postupao s njom.

BARUN: Nisam bio loš sin.

ŠVINDLER: Nisi bio loš sin. Koliko si joj pomogao!?

BARUN: Razjebal ju je rak maternice.

ŠVINDLER: Jebi ga.

BARUN: Nije izdržala bolove. Objesila se na bolničkom prozoru.

ŠVINDLER: U kurac, i to je život.

BARUN: Poslali su telegram. ....umrla je u 21 sat. ...

GOTLIBA: Molimo vas da dođete po osobne stvari pokojnice u srijedu između 9 i 15 sati.

BARUN: Kako smo samo ratovali kad sam bio klinac! Jebo te. Mislio sam da je aždaja a ne žena. Tukla me drvenim sandalama po leđima, glavi. Bacala je zdjele u mene ako nisam dobro izribao kuhinjski pod cirkovom četkom o kojem je gasila petom čikove i prosipala pepeo iz šparheta.

ŠVINDLER: Još je se bojiš. Čovječe, progoni te iz groba.

BARUN: Ne znam.

ŠVINDLER: Ne brini. Sad će skoro i nama kraj.

GOTLIBA: Finito. Sad je gotovo mali.

BARUN: Zajebavaj. Samo zajebavaj. Ti si taj koji želi kraj.

ŠVINDLER: Sad će otvoriti vrata i možemo se dobro naspavati.

BARUN: Noć u samostanu. Koji zajeb.

ŠVINDLER: Nemaš sreće.

GOTLIBA: Oni su zamislili da je ovo samostan. Ne-ka im bude! Koje li mašte!?

BARUN: Jebi ga. Reci jesam li ja u tvojim očima muškarac.

ŠVINDLER: Jebi ga! Ne znam.

BARUN: Jesam li straight!'

ŠVINDLER: Što ti to dođe!?

BARUN: Muškarčina.

ŠVINDLER: Nisam u stanju prosuditi kakav je tko muškarac.

BARUN: Ne macho već onaj pravi, prirodni muškarac.

ŠVINDLER: Za kojim se žene okreću?

BARUN: Kauboj. Gradski kauboj. Ne striper.

ŠVINDLER: Uuu, jebi ga, ali oprost stari... ne bih te htio uvrijediti.

BARUN: Sve mi se već bilo zgadilo. Nisam mogao podnijet taj ritam. Svaki dan druga soba. Svaka noć novi krevet. One night stand. I pokupiš ono što nisi zaslužio.

ŠVINDLER: Ovdje te čeka. Iznenadenje!!

BARUN: Netko tko će sliniti nad mojim lešom.

ŠVINDLER: Nisi još za odbaciti. U tebi postoji neki sportski duh. Dobro si građen za taj nesretan broj godina što ih vučeš.

BARUN: Bio sam dobar. Bio sam komad.

ŠVINDLER: Pa ima tu još za oglodati kad te bace zvijerima u ovoj mrtvačnici.

BARUN: Da. I ako ih ima zasigurno će sliniti nad tvojim tijelom, a ne mojim. Sigurno ćeš ih sve pokušati zavesti.

ŠVINDLER: Smrznuh se ko' pička.

BARUN: Što je to tebi, kad je u pitanju vlastiti ego i dokazivanje.

ŠVINDLER: E jebi ga! Koga bi zaveo u ovoj pustari? Nisam u top formi.

BARUN: Od svih stripera u baru ti si bio najskromniji.

GOTLIBA: Namazan svim mastima, najkuratiji... to je sad najskromniji...

ŠVINDLER: Kakva je vrlina skromnost!? To je nedostatak.

BARUN: To te uzdiglo iznad drugih.

ŠVINDLER: Bariš li ti mene!?

BARUN: Ne. Nisam pedofil.

ŠVINDLER: Ma koji pedofil. Pa ja sam isto takva lešina kao i ti.

BARUN: Gledao sam te uvijek ispod oka sa nekom zavišću. Brisao sam za šankom čaše i šalice i gledao tebe. Tako si dobro miješao bokovima u srebrnim slip gaćicama.

GOTLIBA: Izbor zanimanja određen je spolnim nagonima. Konobarčići, medicinski tehničari, da iiii kompjutoraši...

BARUN: Mora da je grom udario negdje u blizini.

ŠVINDLER: Grom! Koji jebeni grom. Bježiš od odgovora. Mali mislio si... Zaboravi. Ja sam straight.

BARUN: Svi smo mi straight.

ŠVINDLER: Gdje si!? Dobro večer!

BARUN: Jebi ga, koji straight frajer bi se skidao!? Koji jebeni straight striper? A kad bi se ti čisti straight tipovi uvukli u krevet drugom muškarcu rikali bi: Jebi me. Jebi me!

GOTLIBA: I mene! O mein Got! I mene...

ŠVINDLER: Jebi se! Ti si perverzno čudovište. Kako sam pristao baš tebe povesti na put?

BARUN: Koliko straight tipova su guzičari.

ŠVINDLER: Imaš iskustvo!?

BARUN: Znam. Čuo sam priče.

ŠVINDLER: Znaš jer si čuo priče! Tetko, kakve priče!?

BARUN: Digli bi noge na ramena i rekli: Znam da me hoćeš jebati!

GOTLIBA: Znam da me hoćeš jebati! Uzet ću ti i ovu dušu.

ŠVINDLER: Odjebi s bajkama.

BARUN: Ne vjeruješ!?

ŠVINDLER: Što mi hoćeš reći!?! Uostalom zašto ti to meni pričaš. Mi se nismo ni sprijateljili, a ti melješ, melješ li melješ.

BARUN: Gladan sam. Sanjao sam vile i vilenjake u tučcima orhideja kako se nagi kupaju pod slapom rose na Otoku. I ptice koje lete i donose im borov-

nice. Oni tako sjednu na jednu bobicu i njihove velike ljubičaste usne čeznu za poljupcem. Čekaju... bar da pčele dođu i probodu im usne. Čudan san.

ŠVINDLER: Halucinira. I ja to moram slušati.

BARUN: To je predznak... Nešto lijepo će se dogoditi kad pronađemo Otok.

ŠVINDLER: Nema ničeg lijepog. Uništili su svu ljepotu... političari, novac, bogate žene.

BARUN: Tamo će te slaviti. Tamo će slaviti tvoje sposobnosti mrdanja bokovima. Obojit ću ti tijelo zelenom i crnom bojom. Zavest ćeš sve komade.

ŠVINDLER: Ne vjerujem da taj Otok postoji. Mislim čak da si me prevario, ali nisam imao kuda. No i ako postoji, za mene je već prekasno. Ipak ja sam ostarjeli striper, žigolo. Jedino mogu izvesti ples u tami i pojebati nekog naivnog komada u mraku.

BARUN: Tijelo ti je gipko i izbildano. Nisi ništa izgubio. Samo ona crta. Ja bih se snašao.

ŠVINDLER: Da, ti si se snašao i uvukao me u ovaj film.

BARUN: Nemoj mene kriviti. Sam si izabrao.

ŠVINDLER. Kako da ti zahvalim što si mi dao tu čast da te nosim na putu za Otok. Vučem te kao Isus križ.

BARUN: Kao da sam bio na Otoku. Borovi i cvrčci, nebo se istegnulo u azurnoj boji mora. Kad se probudiš, u rano ljetno jutro, i otvoriš oči ne znaš gdje je more a gdje nebo. Osjećaš da lebdiš u nekom međuprostoru, nalik raj. Osjećaš da imaš krila i da si anđeo, a oko tebe sve sama naga bića, koja ljube.

ŠVINDLER: Sve je odviše lijepo. Presavršeno.

BARUN: Žudim za savršenstvom. Sa savršenim krajem kao u ljubavnim romanima. Samo da se dokopam Otoka...

ŠVINDLER: Samo da se dokopam... Misliš samo na sebe.

BARUN: i legnem. Tamo ću ozdraviti.

GOTLIBA: Zrak je čist i gust od soli. Tropske biljke... Cvrčci. Miris borovine...

BARUN: Zaronit ću i isplivat jutarnji krug uz mlade delfine koji bude svoju ćud i još ne znaju kud bi. Očekuju riječ koja će kao ključ otvoriti vrata novog svijeta.

ŠVINDLER: Ne sluša me.

BARUN: Pristao si bar dogovor. Strpi se!

GOTLIBA: Vidi dvije protuhe pred vratima!? Udario ih grom! Baš su se morali ovdje parkirati! Otjerat ću ja njih ili se ne zvala Gotliba!

BARUN: Švindleru... To je njezin glas.

GOTLIBA: Ich komme!

BARUN: Bojim se.

ŠVINDLER: Barune, daj ne jebi! Pusti me. Odlomio si mi umalo ruku. Daj ne bacaj se tako na mene.

BARUN: Ona...

ŠVINDLER: Haluciniraš!?

GOTLIBA: Ja, wo sind Sie?

BARUN: To je njen glas. Sakrije me.

GOTLIBA: Sakrili ste se jadni mravi!

ŠVINDLER: Jebi ga! Koji ti je sad vrag. Cičiš kao pokisli miš. Smiri se. Daj nemoj se loviti za mene.

BARUN: Prepoznao sam glas.

ŠVINDLER: Ovdje smo.

GOTLIBA: Djeco moja.

BARUN: Čuješ li je! Kako mijenja glas. Sad je oluja, sad umiljato janje.

ŠVINDLER: Čujem taj bas. Sigurno je nerotkinja.

GOTLIBA: Jeste li dugo čekali!?

ŠVINDLER: Lezbača debela.

GOTLIBA: Mujceki su pokisli.

BARUN: Znao sam da će se smrt glasati njenim glasom

ŠVINDLER: Jebi se! Odjebi od mene. Pa kao priljepak si se stisnuo. Ugušit ću se.

BARUN: Ona je... znadoh...

ŠVINDLER: Prestani. Poludio si čovječe ili si se predozirao.

BARUN: Predozirao se njenim glasom.

ŠVINDLER: Glas kao glas. Meni neće spasti ni vlas.

BARUN: Došla je po mene.

ŠVINDLER: A ti se jarane poveselio da si se oslobodio aždaje. Još si je noćas zazivao.

GOTLIBA: Dobra večer dobri ljudi.

ŠVINDLER: Večer. Napokon.

GOTLIBA: Koja vas je nevolja natjerala ovamo u to zlo doba. Mokri ste do kože. A ti si se zlato upišao u gaćice!? Osjećam miris urina izmiješanog antibiotičima.

ŠVINDLER: Ja sam inspektor Švindler, a ovo je moj pomoćnik mlađi inspektor Barun.

GOTLIBA: Uđite, svucite se, istuširajte u vrućoj vodi. Donijet ću vam ručnike i nešto toplo da odjenete.

ŠVINDLER: Hvala.

GOTLIBA: Tražite nekog dobri ljudi!?

ŠVINDLER: Skrivate nekog draga damo!?

GOTLIBA: Izgleda da se nešto strašno dogodilo!?

ŠVINDLER: Rutinska akcija.

GOTLIBA: Kakva saobraćajna nesreća!? Ovdje su saobraćajne nesreće i nesreće prava rijetkost. Nije je bilo od kada je vlasnik susjednog vinograda Josip pao s magarca kad je ženu vodio u grad. Razbio je čelo i slomio desnu ruku. Nakon par godina imao je problem s kukom. Vjerojatno mu se kuk od pada rasklimao.

ŠVINDLER: Poznato nam je da su ovdje najčešće nesreće sa magarcima. Istražujemo ubojstvo povezano vjerojatno s lancem švercera heroinom i ljudima.

GOTLIBA: O, mein Got.

ŠVINDLER: Tražimo višestrukog serijskog ubojicu sa zlatnim roleksom.

GOTLIBA: Kakvo je to danas doba mladići moji!? Serijski ubojice s tako finim stvarima.

ŠVINDLER: Zlatni Rolex.

GOTLIBA: Ratni zločinci u Bossovim odijelima. O mein Got! Kakvo je to novo vrijeme!?

ŠVINDLER: Jesmo li sami!?

GOTLIBA: Na što ciljate pokvarenjače mladi!? Smiješite se zreloj ženi.

ŠVINDLER: Ima li koji muškarac u samostanu!?

GOTLIBA: Ne daj Bože. U ovaj samostan nije kročila muška noga u posljednjih 150 godina.

ŠVINDLER: Naravno draga sestro. (Jebate koje sise. Još me je tresnula njima.)

GOTLIBA: Izvolite. Slijedite me.

ŠVINDLER: Dobar miris... kolonjska voda. A tek te dude s bradavicama poput korneta sladoleda.

GOTLIBA: Prijalo bi vam malo mlijeka. Toplog.

ŠVINDLER: Hmm.

GOTLIBA: Uzmite ga sami.

ŠVINDLER: Jebi ga, ova čita misli.

GOTLIBA: Rekli ste da vam se sviđa miris kolonjske vode... Haha...

ŠVINDLER: Zasigurno ga ne koristi poslije brijanja.

GOTLIBA: Kakav istančan njuh.

ŠVINDLER: Hm.. Ili....

GOTLIBA: Posjekla sam se pa sam dezinficirala ranu.

ŠVINDLER: Ipak ugodan miris za jednu redovnicu.

GOTLIBA: Vi zamišljate da redovnice smrde po bijelom luku. Varate se mladiću.

ŠVINDLER: Prevarih se. Priznajem.

GOTLIBA: Uđite dragi gosti. Bože kako si mogao tu protuhu dovesti pred naša vrata?

ŠVINDLER: Molim

GOTLIBA: Naš skromni dom je i vaš dom.

ŠVINDLER: Vi ste dežurna sestra ili nadstojnica.

GOTLIBA: Ja sam nadstojnica samostana sestara vesela srca Magdalenina. Jedan smo od najstarijih redova.

ŠVINDLER: Vesela srca Magdalenina!?

BARUN: Negdje sam čuo za sestrinstvo Magdalena.

GOTLIBA: Pitali ste inspektore!?

ŠVINDLER: Ne, ne... ne, samo gledam ispred sebe da ne padnem...

GOTLIBA: Okupajte se, presvucite.

BARUN: Hvala.

GOTLIBA: Jeste li za topli čaj? Kamilica, majčina dušica ili tajna mješavina našeg samostana koja

vraća unutarnji mir i od koje ćete mirno zaspati kao malo dijete.

ŠVINDLER: Mi smo na poslu, a ne na odmoru.

GOTLIBA: Kako ste odriješit. Pravi muškarac. To cijeni kod pravog muškarca. A taj o kome ste pričali... rekli ste... serijski morilec!?

ŠVINDLER: Koji niz. Kakav niz ubojstva, nezamisliv u analima hrvatske kriminalistike.

BARUN: Oteo je blagajnicu pa smo pomislili da je navratio do vas. Skriva se tu negdje.

ŠVINDLER: Ako nije kod vas zasigurno se ugnijezdio na obližnjem groblju.

GOTLIBA: Je li naoružan?

ŠVINDLER: Do zuba. Navodno odbjegli časnik.

GOTLIBA: Sigurno zlostavlja siroticu.

ŠVINDLER: Pogotovo kad mu dosadi. Muči je po dva tri sata.

GOTLIBA: Jadno dijete. (Koji svetac!?)

ŠVINDLER: Bolestan je. Halucinira. Siluje žene samo da ih zarazi hepatitisom B.

GOTLIBA: Siluje žene!?

ŠVINDLER: Skroz naskroz jedan odvratan tip.

GOTLIBA: Kako perverzno.

ŠVINDLER: Silovao je mladiće, dječake.

GOTLIBA: Pedofil!

ŠVINDLER: Ima podeblji dosje.

GOTLIBA: Ima podeblji!? Isuse, ne daj da to vidim!

BARUN: Prije nekoliko godina upao je u samostan.

GOTLIBA: Ženski!?

BARUN: U toku jedne noći silovao je četrdeset časnikih sestara.

GOTLIBA: Nevjerojatno. (Čudotvorne li snage!?)

BARUN: Nije se obazirao na godine.

GOTLIBA: Nisam čula za taj slučaj. Ništa mu nije sveto.

ŠVINDLER: Državni aparat je sve zataškao.

BARUN: Uživa u zločinu, zlostavljanju. Pojeo je sisu najstarije sestre.

GOTLIBA: Kakve strahote! Koje li patnje!

ŠVINDLER: Pet časniih sestara imalo je pobačaj.

GOTLIBA: Mein Got!

BARUN: Ni jednu nije odbacio. Najstariju je izdalo srce dok je analno prodirao u nju.

GOTLIBA: Užas! (Užasni sladostrasnici! Pričajte, samo pričajte!) Ne mogu slušati gadarije tog perverznojaka. Kako ga je samo dragi Bog kaznio!?

ŠVINDLER: Mrcinom od dvadeset i tri.

BARUN: Nadstojnica je pobjegla s njim.

GOTLIBA: I ta zvijer se skriva u blizini našeg samostana. (Moram spasiti izgubljenu mu dušu.)

UUUUUUUU... Uđite i odmorite se. Uđite nesretni dječaci. Uđite u vlastiti pakao koji ste kopali godinama. Uđite u vlastitu klopku na putu za Otok. Život niže klopke. Ako se čovjek snađe, zaobiđe ih. Rijetki su ti... Ova dva magarca trče ka cilju. Nadaju se zlatnoj kolajni. Hahahaha.... (miješa se smijeh Gotlibe i grmljavina)

2. SLIKA

Noć. Soba u samostanu. Švindler, Barun, Gotliba.

ŠVINDLER: Ugodno je i toplo u ovoj jazbini.

BARUN: Spava mi se.

GOTLIBA: Izvolite čaj.

BARUN: Hvala. (Smrdi po kravljem izmetu.)

GOTLIBA: Okrijepite tijelo. Okrijepite um. Treba odmoriti. Spravila sam ga od samostanskog bilja.

ŠVINDLER: Balegarka.

BARUN: Trebamo okrepu.

GOTLIBA: Oooo oooo okrijepite dušu.

BARUN: Čaj je vruć.

GOTLIBA: Pušite dječac. Pušite!?

BARUN: (Gorkog li okusa. Fuuujjj!) Imate li meda i limuna!?

GOTLIBA: Ovaj bi meda? I limuna! Imam djeco iz svog vrta!

ŠVINDLER: Med su joj pravili stršljeni a ne pčele.

GOTLIBA: Donijet ću ga.

BARUN: Pij Švindleru. Pij!

ŠVINDLER: Živio prijatelju!

BARUN: Izlio si čaj kroz prozor, a žena se trudila..

ŠVINDLER: Govno.

BARUN: Umoran sam. San mi sklapa vjeđe. Nešto je stavila u čaj...

GOTLIBA: Spavajte dječice. Slatko snivajte....

ŠVINDLER: Sestro... Skupljate stripove?

GOTLIBA: Evo meda!

BARUN: Fuujj. Gorak je...

GOTLIBA: Med od pelina.

ŠVINDLER: Imate rijetke brojeve Uranele!?

GOTLIBA: Da. Kako znate?

ŠVINDLER: Hm... Neobičan ukus za samostan.

GOTLIBA: Bila sam Uranela u prošlom životu! Oni to ne znaju...

ŠVINDLER: Volite li Uranelu!?

GOTLIBA: Obožavam! Žena je od krvi i mesa.

ŠVINDLER: Neobično. Sasvim neobičan izbor za časnu sestru.

GOTLIBA: Ali ne i za sestrinstvo svete Magdalene. Naprotiv, mi smo veoma otvorene društvu. Čak idemo na izbore.

BARUN: Sestro, ne čini li vam se da prozori stravično lupaju.

GOTLIBA: Vjetar često otvori šalaporke. Idem ih sklopiti.

BARUN: Pa zar neće neka druga sestra pomoći vam?

GOTLIBA: Neće. Čuvam uboge, nepokretne starice. Jedu iz mojih ruku. Idem zatvoriti prozore. Ovaj samostan ima osamdeset i šest prozora.

BARUN: Otišla je. Bojim se te žene.

GOTLIBA: Dok se vratim da ste zaspali golupčići...

ŠVINDLER: Spavaj. Ne brini. U susjednoj sam sobi.

BARUN: Trebam te. Budi ovu noć pored mene. Osjećam neku jezu među ovim zidinama. Kao da se duhovi mrtvih poigravaju s nama.

ŠVINDLER: Jebi ga, haluciniraš. Prvo si mislio da je tvoja stara uskrsla.

BARUN: Ova ženturača mi izgleda poznato.

ŠVINDLER: Ma jebi ga i ja sam umoran k'o konj. Navlačim te okolo. Imaš upalu pluća. Izgubio si socijalno. Nemaš ni za antibiotike. Tko te hoće sad u tvojim godinama?

GOTLIBA: Ispunite upitnik. Javit ćemo rezultate. Za deset dana dođite na razgovor za prekvalifikaciju.

ŠVINDLER: Haluciniraš. Umrijet ćeš, Otoka vidjeti nećeš. A sad bi i da držim stražu od tvojih privide-nja.

BARUN: Najbolji striperu, najuredniji bankarski službeniku propale banke budi bar tren još tu.

ŠVINDLER: Zajebavaš!? Zar bi postao striper da banka nije ugasla!?

BARUN: Od rođenja si u duši striper i tvoj posljed-nji posao rezultat je napokon tvojih želja!

GOTLIBA: Vidi ih kako su slatki u malim podmeta-njima.

ŠVINDLER: Došao je taj tip u teretanu i...

BARUN: I..

ŠVINDLER: Došao je prvi dan, došao je drugi dan i dolazio je tako par dana dok nam nije ponudio po-sao.

GOTLIBA: Siročić. Novac od naknade sa burze po-trošio je za teretanu. Vježbal je! Kvarcal se je! Na-ganjal komade!

BARUN: Osjećam da smo pred Otokom. Ostani još malo bar dok ne zaspim.

ŠVINDLER: Jebi ga. Tu sam. Ostat ću tu pored tebe. (Uvijek me netko najebe.)

BARUN: Dodaj mi jastuk.

ŠVINDLER: Dodaj mi jastuk, molim te! Zaspao će uskoro. Koja sam jebena budala!?

BARUN: Hvala. Kako je mek? Sigurno je od guščjeg perja.

ŠVINDLER: Da, a. Sigurno je... Spavaj kretenu, jer ako ne zaspiš maznut ću te cipelom po glavi.

BARUN: Jesi li tu!?

ŠVINDLER: Tu sam.

BARUN: I ti se bojiš!?

ŠVINDLER: Ne.

BARUN: Bojiš se ove ženturače.

ŠVINDLER: Ne razmišljam o njoj.

BARUN: Zašto si postao striper?

ŠVINDLER: Imaš li možda i muzičku želju?

BARUN: Nisi odgovorio.

ŠVINDLER: Jebi ga... iz zabave. Morao sam iskoristiti život dok sam mlad. Moraš iskoristiti život, zajahati ga, odjuriti kud te nosi..

ŠVINDLER: (*pjeva*)

Ponekad se dogodi
da sa zidom govorim
i on me više od tebe razumije
i onda dođe mi da ga obojim
da jednom ti istinom ne progovori
noćima se borim s njim
da ljubav ne izgubim

I ništa, ništa ne vidim
samo vrijeme bi da
zaustavim
u oku tvom i mom

BARUN: I ako više ničeg nema

neću posustati
pobijedit ću sjene
što se množe između
tebe i mene.

GOTLIBA: Čuj... čuj... story multanova music talents! Pa gdje ste bili do sada braćo!?

ŠVINDLER: Hvala Bogu, zaspao je.

GOTLIBA: Neće oni još dugo mene zajebavati.

ŠVINDLER: Jebi ga. Saka hiža ima križa. – rekao bi moj stari.

GOTLIBA: Saka hiža ima križa! Saka hiža ima križa!
Saka hiža ima križa!

Tama.

Barun spava. Prilazi mu Gotliba. Gotliba je majka.

GOTLIBA: Um Gotes Liebe. Ich bin Gotliba. Ich bin durch Dich wiedergeboren. Hahaha.

BARUN: Tko je!? Tko mi se to smije u mraku!?

GOTLIBA: Ich komme! Izađi! Strahopezdec!

BARUN: Rugaš mi se Švindleru? Rugaš li se ti to meni!?

GOTLIBA: Sakrio si se ispod kreveta!? Hahaha...

BARUN: Čija me to hladna ruka izvlači za noge iz kreveta? Pusti me!

GOTLIBA: Igrao bi se mačke i miša?

BARUN: Prestani.

GOTLIBA: Mic-mic. Mic-mic.

BARUN: Ostavi me! Ostavi!

GOTLIBA: Ja sam mačka! Mijau. Mijjjauuuu. Vrebam plijen.

BARUN: Gdje si nesrećo?

GOTLIBA: Sad me vidiš! Sad me ne vidiš!

BARUN: Pokaži se! Pokaži!

GOTLIBA: Vidiš! Ne vidiš me.

BARUN: Osjećam tvoj ledeni dah. To nije mačji dah...

GOTLIBA: Pogledaj me u oči.

BARUN: Pokaži se.

GOTLIBA: U tebi sam. Pričaš sam sa sobom. Hahaha...

BARUN: Ružna si kao smrt.

GOTLIBA: Mirišem li na smrt? Na ljiljane i tamjan.

BARUN: Snubiš me poput nje.

GOTLIBA: Buncaš dječace moj. Ne možeš spavati. Nešto te muči!?

BARUN: Mene!?! Ne! Samo sam umoran.

GOTLIBA: Reci osam! Pogodi tko sam!

BARUN: Ti!

GOTLIBA: Ja! Zasižno sam to ja! Tečem u tvojim ispucanim venama. Hranim se ostacima tvojih izbljedjelih snova.

BARUN: Idi do vraga!

GOTLIBA: Od tamo sam i došla! Hahaha... Ne vraća mi se još tamo.

BARUN: Odvest ćeš me!?

GOTLIBA: Krug se suzio. Nemamo kuda. Kao ni tvoj otac nemaš muda.

BARUN: Kako si me pronašla?

GOTLIBA: Uz Božju providnost sigurno nisam.

BARUN: Koju jebenu providnost!

GOTLIBA: U tebi sam putovala blesane!
BARUN: Mama... Skuhaj mi čaj!
GOTLIBA: Čaj!? Čaj! Donesite čaj! Haha!
BARUN: Kog boga me jebeš!
GOTLIBA: Zaboravila sam kuhati!
BARUN: Mama. Mamice.
GOTLIBA: Dijete bi čaj. Ledeni čaj. Breskva!? Limun!? Bacit ću te pod ledeni tuš da ti skinem vrućicu.
BARUN: Pusti me! Kuda me носиš?
GOTLIBA: Smršavio si!
BARUN: Spusti me!
GOTLIBA: Ne mogu. Ne smijem se prignuti. Da me ne zgrabi heksenšus!
BARUN: Pozvat ću prijatelja!
GOTLIBA: Kasno je. Nema pomoći.
BARUN: Kako možeš svoje dijete tako baciti na pod!? Razbila si mi skoro sve kosti.
GOTLIBA: Skoro! Skoro sam te razbila o zid! Ipak sam te ispustila na pod.
BARUN: Bacila k'o vreću.
GOTLIBA: Kako si ti osjetljiv!?
BARUN: Ja osjetljiv!?
GOTLIBA: Oduvijek si bio osjećajan kao vreća krumpira.
BARUN: Mama. Sve me boli.
GOTLIBA: Tijelo mu se raspada.
BARUN: Već tri mjeseca nosim tu vrućicu.
GOTLIBA: Nek ti čaj skuha onaj prevarant.
BARUN: Ostavi ga na miru.
GOTLIBA: Zanimljiv ste par. Zna li on koga ima uz sebe?

BARUN: Zna.

GOTLIBA: Vraga zna. Opet lažeš majci!

BARUN: On je moj prijatelj.

GOTLIBA: Da! To sam baš i mislila. Što ste radili!?
Gdje ste se sve kotali posljednja tri mjeseca!?

BARUN: Pratiš li nas!?

GOTLIBA: Ha! Ha! Ha! Ne da pratim! Čitam crnu kroniku u novinama, putopis vaših lutanja! ja sam spisateljica, kolumnistica. Žena s iskustvom, mene čitaju žene... Mene pitaju za savjet... Ako izlazite u grad i primijetite da pada kiša svakako ponesite kišobran.

BARUN: Bježi vraže! Nisi moja majka!

GOTLIBA: Koje razočaranje!?

BARUN: Dokaži!

GOTLIBA: Da li to želiš? Ne bi li to bilo suviše bolno u ovom trenu!?

BARUN: Svejedno je.

GOTLIBA: Kako smo postali ravnodušni.

BARUN: Sad mi se jebe za sve...

GOTLIBA: Oduvijek ti se živo jebalo i za onu koja te rodila. Samo si mislio na sebe. Zadovoljstvo opravdava sredstvo! Rušio si sve pred sobom. Ostavljao sve! Samo ti! Svi ostali uvijek su suvišni. Amen!

BARUN: Uvijek sam bio sam. Morao sam se za sve izboriti sam.

GOTLIBA: Uz moj novac. Potkradao si me. Znao si da u limenci skrivam novac.

BARUN: Potkradali su te tvoji ljubavnici.

GOTLIBA: Znao si samo lagati i varati. Jak izbor.

BARUN: Nikada nisi imala vremena za mene. Za moje osjećaje.

GOTLIBA: Nikada mi nisi dao vremena.
BARUN: Tako malo te se sjećam. Ti si priviđenje.
GOTLIBA: Nikada me nisi pustio da uđem u tvoj svijet.
BARUN: Ti me ne poznaješ.
GOTLIBA: Tako si odlučio.
BARUN: Nikad nisi htjela vidjeti ono što je bilo u meni.
GOTLIBA: Prestani nabrajati.
BARUN: Istina ubija!
GOTLIBA: Tko je ovdje gazda!?
BARUN: Na ničijoj smo zemlji. Između neba i pakla. Čiji li si ti glasnik?
GOTLIBA: Dobro znaš...
BARUN: Ovo je moje vrijeme. Izgubi se!
GOTLIBA: Ovo je moje vrijeme. Za mene nema tu kruha! Vjeruješ u legende. Otok. Utopija novovjekovnih religija. Zašto nisi otišao u zemlju sunca!?
BARUN: Imam viziju. Znam šta hoću. Za razliku od tebe.
GOTLIBA: Umukni već jednom!
BARUN: Mama. Zašto me mučiš ?
GOTLIBA: Probudi se. Ovo nije san!
BARUN: Mama. Nemam snage za tvoje igre.
GOTLIBA: Ostao si običan konobar. Nisi dogurao ni do Herr Obera.
BARUN: Tko si čudovište! Utvara!?
GOTLIBA: Jedna loša vijest. Tvoja sam savjest.
BARUN: Hijeno.
GOTLIBA: Kako je moj sin? Da li se još uvijek sramiš majke?
BARUN: Mrcvariš me.

GOTLIBA: Daaaj. Koliko si me puta prešutio. Ne, ne ova nije moja majka... Uvijek si htio nešto više. Nešto veće. Otkud ti taj glupi nadimak: Barun!? Barunčić! Svileni! Uvijek si bio negdje drugdje. Bježao si od kuće. Gradio si kule na onom našem blatu. Sve je to bilo presiromašno za tebe. Bili smo jebena rulja nedostojna tvojoj visosti Barune. Barunčiću, mali buzerantiću. Nismo pripadali u gornji svijet. Krao si mi cigarete. Ambasadu. Brojala sam ih svaki dan, i kako ne bih vidjela da nedostaju po dvije. Pušio u šupi i drkao s prijateljima. Sve to ja znam.

BARUN: Prestani! Ušuti.

GOTLIBA: Skinuli bi se i gledali male kurčiče, nespretno se dodirujući.

BARUN: Pratila si nas! Kako te nije bilo sram!? Od-lazi....

GOTLIBA: Ja da odem Ja, koja sam te hranila i oblačila i trpjela sva tvoja poniženja.

BARUN: Ostavi me na miru.

GOTLIBA: Išla sam raditi najgore poslove po kućama samo da bi ti imao sve što poželiš.

BARUN: Moja majka sigurno ne bi tako razgovarala sa mnom.

GOTLIBA: Da, davala sam je za lov na sreću još dok je vrijedila.

BARUN: Prestani! Lažeš! Prokleta lažeš!

GOTLIBA: Sve sam radila zbog tebe. Ja, tvoja majka koje se i sad sramiš.

BARUN: Radila si ti za lov iz zadovoljstva. Trebala ti je lova za alkohol. Meni si davala mrvice.

GOTLIBA: Tko me sve nije povalio!? Koji polusvijet iz tvogjeg gornjeg sloja!?

BARUN: Prestani!

GOTLIBA: Imala sam dobru tarifu.

BARUN: Ne muči me!

GOTLIBA: Vojnici, policajci, oficiri, invalidi, doktori, advokati. Nisam birala. Malo mladog mesa, malo starog. Bila sam zdrava i jedra. Kakve drotove sam izdržala samo da bi ti mogao otići u disco. Da bi kupio onu crvenu pedersku košulju i uske traperice.

BARUN: Nije istina.

GOTLIBA: Što je laž, a što istina samo dragi Bog zna. Koliko ponosa sam morala progutati za samo jedan tvoj izlazak! Nemilice si rasipao novce. Nisi učio. Nisi bio ni za što. Bitanga i lijenčina. Tjerala sam te da se okupaš i opereš zube, a imao si već petnaest godina. Inače bi se samo našpricao dezodorantom i odjurio. Nemilice si rasipao sve što sam priskrbila. Uplašila sam se da si postao narkoman koliko si trošio. A ti si htio biti nešto više, pa što nisi učio.

BARUN: Nikada nisam pripadao onom tvom polu-svijetu.

GOTLIBA: Trešeš se! Od straha ili groznice?

BARUN: Zašto mama? Zašto si se vratila?

GOTLIBA: Zakopao si se. Nikada nisi bio borac. Slabić si. Izborio bi se za život. Bio bi advokat, liječnik, inženjer... a ne ti si samo hohštaplirao i tonuo. Ne brineš ni za svoju djecu. Odrasla su. Žena te čeka da se vratiš.

BARUN: Ostavi me. Vrati se u grob.

GOTLIBA: Tamo je dosadno. Crvi, gliste, poneki pijanac koji se popiša po meni.

BARUN: Zabavan li je taj drugi život!?

GOTLIBA: Nećeš se tek tako dokopati Otoka.

BARUN: Ti ne možeš biti stvarna. Ti si halucinacija.

GOTLIBA: Bolesnim i nemoćnim često se javlja majka-halucinacija.

BARUN: Šuti. Molim te šuti! Nisam bolestan.

GOTLIBA: Naravno! Nisi bolestan i odlaziš na ljetovanje na Otok. Ja sam stvarna, mali.

BARUN: Gdje si? Gdje si se sakrila? Ti si kriva za sve.

GOTLIBA: Ti si moja halucinacija. Neizlječivo sam bolesna.

BARUN: Neizlječivo sam bolestan. Rugaj se.

GOTLIBA: Kaznila sam te... premalo.

BARUN: Ti. Ti si me kaznila.

GOTLIBA: Tvoju nevjeru, laži. Nisi uspio zadržati svoj obitelj, odgurnuo si ih zbog sitnih zadovoljstva. Sve je kod tebe bila kratkotrajna strast u grmlju, na plaži, javnom zahodu. Ljubio si na brzinu. Brojao komade: I ta tvrđava je pala, rekao bi i odjurio dalje. Pretvorio si se u bezosjećajnu ruinu. Upropastio drugu djecu otevši im očeve.

BARUN: To sam naslijedio od tebe.

GOTLIBA: Um Gotes Liebe. Ja sam ti dala svu svoju ljubav.

BARUN: Ljubav, koju ljubav. Nikada te nije bilo kod kuće.

GOTLIBA: Nikada nećeš shvatiti žene, majke. Ne znaš što je majčinska ljubav.

BARUN: Ne znam. Ležao sam u vrućici. U hladnoj sobi. Tri dana nisi dolazila kući. Morao sam po pljusku otići do drvarnice, nacijepati drva i naložiti štednjak, kako bi se ugrijao i skuhao čaj. Imao sam

dvije vrećice koje sam prokuhavao tri dana, dok se nisu raskuhale. Limuni, vitamini, med. Ništa nisam imao. Mazao sam mast na stari kruh.

GOTLIBA: Halucinirao si oduvijek. A poznato je da kad haluciniraš vrijeme sporije prolazi. Bio si mali i to jedno poslijepodne činilo ti se kao tri dana.

BARUN: Haluciniram. Halucinirao sam kad sam imao petnaest godina i kad si dovela onog visokog stranca. Jebali ste se u sobi. Ja sam čitao požutjele stripove Zagora i kapetana Marka koje je donio. Vrištala si pijana od strasti. Dao ti je lovnu da odem po pivo, no ti si sama odjurila do trgovine. Ušao je u kuhinju. Visok i crn, gol golcat, dlakav kao majmun. Sjeo je pored mene. Po prvi puta sam osjetio miris sperme i vidio golog muškarca. Ud mu je nabrekao. Bio je ogroman i debeo. Stavio je ruku na moje noge. Obgrlio me. Nisam se bojao. Kao da sam čekao nekog da dođe i da me zagrlji. Poljubio me. Usne su nam se spojile. Ljubio me. Namazao mi je šupak kremom. Ostao sam ukopan. Paraliziran. Stavio je jedan prst, pa dva, tri, četiri. Pričao je da me mora pripremiti. Stavio je mog malog u usta. Ubrzo sam svršio. Progutao je moju spermu. Polako je ušao u mene.

GOTLIBA: Prestani. Zaveo si ga. Bio si jeftina malo-ljetna nimfeta.

BARUN: Sastajali smo kad bi ti otišla u lov.

GOTLIBA: Nije istina. Lažeš! Bolest ti je uništila mozak. Otišla sam po pivu. Dao mi je lovnu da kupim novu šminku. Ušao si u sobu. Ležao je na krevetu s još dignutim. Sjeo si pored njega i zaveo ga. Gutao si ga očima od trena kad je ušao u našu kuću.

BARUN: Izmišljaš. Boriš se lažima protiv istine. Bio je prava amfibija. Kameleon.

GOTLIBA: Istina boli. Ti ne znaš tko je bio taj čovjek.

BARUN: Ne znam. Ti ćeš mi otvoriti oči. Opet ćeš nešto gadno smisliti kako bi me slomila.

GOTLIBA: Okrutan si. Želim ti pomoći.

BARUN: Ti mi želiš pomoći. Odmoći. Daviš me polako.

GOTLIBA: Oprosti na grubim riječima.

BARUN: Ti si bolesna. Oprosti! Oprosti sine! – to ćeš reći! Što spremaš iza te lažne ljubaznosti.

GOTLIBA: Nismo razgovarali o tvom ocu.

BARUN: Ne znam zašto bi i razgovarali.

GOTLIBA: Znam da ti je nedostajao.

BARUN: Nadoknadio sam ga.

GOTLIBA: Tvoj je otac bio gad.

BARUN: Boli me kurac za njega.

GOTLIBA: Ostavio me je.

BARUN: To je jedina dobra stvar koju je uradio.

GOTLIBA: Ponekad je navratio. Bio je pravi pastuh.

BARUN: Ja sam na njega.

GOTLIBA: Nisi. Ne znam na koga si. Možda na njegovu mater. Ona je bila niska ženica.

BARUN: Jebe mi se i za nju.

GOTLIBA: Jednog popodneva pošto smo se pojebali dao mi je za pivu i šminku. Rekao je da želi ostati malo s tobom kako bi se upoznali. Obećao je da će ti reći kako je... on tvoj otac.

3. SLIKA

Noć. Gotliba i Švindler. Soba u samostanu.

Švindler razgovara na mobitel.

ŠVINDLER: Bok. Bok mačkice. Hvala što si se javila. Večeras! Večeras imam poslovnu večeru. Ljuta si. Nemoj se ljutiti. Sutra ujutro. Da mogu. Starog morža nema kod kuće. Bit ću dobar... Pusica. Mislim na tebe... Digao mi se... Što kažeš! digao mi se... od tvog glasa!... Izvest ćeš me sutra u kupovinu... Vjieran sam ti mačkice. Vjieran pas. (Mada misliš da sam đukac.)... Krasno... Mačkice, reci nedostajem ti... Stara kobilica. Kako samo davi! Lovu daje na kapljku! Dekintiran sam. Pohotna škrtica. Samo bi iskorištavala moje komparativne prednosti u odnosu na morža. Ne može naći ni jednu drugu budalu da je tješi. Tješim je. Gubim vrijeme, a vrijeme je novac. Do vraga, sutra zbog stare uzimam slobodan dan... ili da uzmem slobodne sate!? Obećao sam... Reci draga... Ja da sam dužan!? Tebi!? Ljubavi, pa kako ne bi... Doći ću oko osam čim morž nestane. Odraditi... Jebi se stara! Rintam s tim starim krampima.... Ne nisam ljut. Imam problema. Osobnih... Nije bitno. Neću te daviti njima. Ne ljubavi. To je moj problem... Mama je bolesna... Ne, draga. Ne trebam pomoć... Troškovi liječenja su veliki. Ne. Ne tražim ništa, samo sam loše volje... Teško je bolesna.... One vaše ženske bolesti... Sve to pa još na kvadrat.

Poludjet ću kako davi... Melje li melje... Možda stara odriješi kesu. Nije me imala dva tjedna i skroz je poludjela za sexom. Pa i nije ona tako loša za četrdeset i devet godina. Morž ima preko šezdeset. Pa-pa... pusa...

(Zvoni mobitel.) Tko li to sad jebe!? Skoro će nastup! Halo. Da. Vratit ću dug do kraja tjedna. Ne, neću doći večeras kartati. Imam posla. Znaite, da sam sve dugove uvijek na vrijeme podmirio. Uz kamate... Jamstvo!? Da li imam kakvo jamstvo. Nemam... Vjerujte, sve ću uredno vratiti... Vidi idiota... poklopio je slušalicu... Doći će sutra u deset... Neće me naći...

Švindler pleše. Skida se. Iz publike se čuju urlici razdragane ženske publike. Švindler otvara usta – pjeva na playback:

Ništa da mi pođe od ruke
sve ispuštam
a ti kažeš: možda ljubav naiđe
pa progledam kroz prste
i pustim je da prođe
da osjetim je jako
i poslije se ne pokajem

I više ništa ne vidim
kad bljesak oštri ošine
i već ništa ne ćutim
kad ljubav me pogodi

Možda od tebe dobar čovjek postane -

oblačiš se i odlaziš
dušu mi drobiš u prah

GOTLIBA: Stavi mi ga tu med ciceke.

Gotliba mu prilazi, saginje se i plešu.

GOTLIBA: Idemo poslije k meni? Naučit ćeš....

ŠVINDLER: Mačkica ti je uspaljena.

GOTLIBA: Mokra. Curi iz nje sve u šesnaest.

ŠVINDLER: Grickat ću ti bradavice.

GOTLIBA: Kad te stisnem iskočit će ti oči iz tube.

ŠVINDLER: Hoćeš bombon?

GOTLIBA: Hoću lizalicu.

ŠVINDLER: Krmača debela. Kako se samo pomamila.

GOTLIBA: Zapalio si je Švindleru. Dao joj povoda!

ŠVINDLER: Cmok. Cmok...

GOTLIBA: Muž joj je trgovac automobilima.. Dobro... Dobrooo radi Švindleru!

ŠVINDLER: Vidimo se!?

GOTLIBA: Čekam te u automobilu.

ŠVINDLER: Iscijedit ću je...

GOTLIBA: Iscijedit ću ga.

ŠVINDLER: Novi Porsche... posudit će mi ga... zašto ne!? Lova. Miriše na lov. Posvuda lova, samo je treba skupiti, sagnuti se i trošiti... brzo, brzo trošiti.

GOTLIBA: Imala sam sreću večeras.

ŠVINDLER: Imao sam sreću naletjeti na lov.

GOTLIBA: Dobra lovina. Napaljen kreten koji ne bira. Važno je da ima lovinu. Hahahha. A meni je važno da ima tvrdu mrcinu!

ŠVINDLER: Zagrizla je.

GOTLIBA: Dođi micek. Hodi sim. Hoćeš sisat mlijeka!?

ŠVINDLER: Mmmmm, hrrrrrrggghhhh.

GOTLIBA: Hajde pleši Švindleru. Zajebavaj se sa sitnim malograđankama što žude za tvojim tijelom. Naplati dobro usluge... Posjeti ih kad su same, kad muževi otputuju s djevojčicama, dječacima. Švindler gostuje večeras u vašem gradu. Gospe i djevice dođite. Svjetska atrakcija u vašem gradu! hajde Švindleru! Plati dugove! Pljačkaj, otimaj! Osveti se, što si ostao bez posla. Demokracija gazi balkonom čizmom otkaza. Globalizacija, kapitalizam, makro, mikroekonomija. Plešimo, zabavljajmo se, proslavimo stečaj!

ŠVINDLER: Moja glava! Raspuknut će se!

GOTLIBA: Novom reorganizacijom sektora ukinula se potreba za radnim mjestom na kojem sada radite. Otkazni rok je tri mjeseca. Zahvaljujemo na suradnji i izražavamo žaljenje, ali takve su direktive inozemnih vlasnika. Puno sreće, kolega.

ŠVINDLER: Jebe me sve. Čovjek mora danas biti od titana da nadjebe sve. Da preživi!

GOTLIBA: Titanik! Titan kao titanik!

ŠVINDLER: Titra mi mozak. Daj mi nešto za smirenje.

GOTLIBA: Ušmrkni.

ŠVINDLER: Nemam love.

GOTLIBA: Ovo je lijek prijatelju. Priroda daje.

ŠVINDLER: Šmrk... Jebi ga... Ovo je ludo...

GOTLIBA: Jebi ga!

ŠVINDLER: Rez je svjež. Zar će me ponovo zajebati slijepo crijevo

GOTLIBA: Čakani! Znojiš se!? Pa nisi ti tako izdržljiv kako izgledaš. Pa nisi od titana. Kakav je to šav? Šav, šav, sjeban si sav...

Tama.

GOTLIBA: Nadala sam se da ćeš ponovo naći vremena za mene. Nije te bilo dva mjeseca. Gdje si nestao!? Izgleda da si ovdje samo na proputovanju.

ŠVINDLER: Bio sam u bolnici.

GOTLIBA: I tamo zalaziš!

ŠVINDLER: Bio sam na operaciji.

GOTLIBA: Kakvoj operaciji?

ŠVINDLER: Slijepog crijeva.

GOTLIBA: To je danas tričarija. Dobar kirurg operira slijepo crijevo žmirečki.

ŠVINDLER: Meni se zakompliciralo.

GOTLIBA: Mogao si se bar javiti. Iz bolnice.

ŠVINDLER: Imao sam komplikacije zbog infekcije.

GOTLIBA: Može biti. To ne umanjuje moj osjećaj da me izbjegavaš.

ŠVINDLER: Ne vjeruješ mi.

GOTLIBA: Nije važno. Krenimo na posao.

ŠVINDLER: Posao?

GOTLIBA: Ne ponašaj se kao drvena Marija.

ŠVINDLER: Uvijek se nešto zakomplicira kad se to najmanje nadaš.

GOTLIBA: Nemaš mi ništa za reći... nešto intimno, nešto o ljubavi... ili si se ohladio... moje te tijelo više ne privlači... to me vrijeđa...

ŠVINDLER: Rez je dvostruko veći od normalnog.

GOTLIBA: Nadam se da ti neće smetati kod obavljanja tvog posla.

ŠVINDLER: Unakazili su me!

GOTLIBA: Umišljaš... smišljaš isprike samo da me odbaciš.

ŠVINDLER: Zarezali su me svinjski.

GOTLIBA: Svinjski rez spasio ti je život.

ŠVINDLER: Uništio život.

GOTLIBA: Tako si hladan.

ŠVINDLER: Gadim se sebi samome. Što tu radim!?

GOTLIBA: Pogledaj me. Zar nema više ništa među nama.

ŠVINDLER: Što to ona meni priča. Ne čujem je, ali osjećam po pogledu.

GOTLIBA: Zar je gotovo?

ŠVINDLER: Doktor je glumio da je profesionalac. Svi su profesionalci. Zgrabe lov i odu. To su profesionalci. Nikad poslije ni ne čuješ za njih, a ne takvi k'o ja što idu okolo i moljakaju. Da li sam ja bio profesionalac!?

GOTLIBA: Svima je važno pokupiti lov i pobjeći. Nitko ne vidi onu drugu stranu.

ŠVINDLER: Ne znam zašto sam došao. Vjerojatno ima neka veza među nama. Nešto što moramo riješiti.

GOTLIBA: Ti znaš dobro zašto si došao.

ŠVINDLER: Došao sam kao poslušni pas. Pavlov efekt.

GOTLIBA: Pavlov novčani efekta.

ŠVINDLER: Rekla si?

GOTLIBA: Htjela sam razgovarati o nama. O našoj budućnosti. A ti si došao vjerojatno zbog love.

ŠVINDLER: Draga, nemojmo sad.

GOTLIBA: Bila sam lak plijen. Naivna i glupa sredovječna damica.

ŠVINDLER: Nisam to rekao.

GOTLIBA: Nije važno.

ŠVINDLER: Ali draga. Ovo je samo jedna mala kriza.

GOTLIBA: Kriza!?

ŠVINDLER: Moraš me razumjeti.

GOTLIBA: Kriza tvog moral!

ŠVINDLER: Iscrpljen sam... Moram se oporaviti. Odmoriti.

GOTLIBA: Zašto sam te pozvala!? Da te slušam kako si umoran, iscrpljen!? Takvog imam doma!

ŠVINDLER: To je sve nesporazum. Samo me napadaš, draga.

GOTLIBA: Da potvrdim sumnje kako ti se gadim i kako sam suvišna.

ŠVINDLER: Nije istina.

GOTLIBA: O čemu razmišljaš? Kako da me nadmudriš, kako da izvučeš lov!

ŠVINDLER: O ovom svinjskom šavu. Pogledaj... da li se to da pokrpati?

GOTLIBA: Nemam vremena. Moram ići. Imala sam samo deset minuta za tebe.

ŠVINDLER: Ali draga...

GOTLIBA: Čeka me jedan šarmantan muškarac.

ŠVINDLER: Našla si drugog.

GOTLIBA: Otjerao si me. Ponizio. Zaboravio. Žena uvijek mora imati rezervne igrače.

ŠVINDLER: Zar ćemo se samo tako rastati?

GOTLIBA: Što još očekuješ od mene! Finito dragi. Naša sapunica je gotova.

ŠVINDLER: Finito.

GOTLIBA: Rosalita se zasitila Gonzalesa. Adios amor.

ŠVINDLER: Koji jebeni Gonzales!? Ali draga.

GOTLIBA: Ne dodiruj me.

ŠVINDLER: Ali...

GOTLIBA: pusti me... miči ruke s mene...

ŠVINDLER: Rosalita.

GOTLIBA: Pazi da iscjedak s tvoje rane ne uprlja moje ljubavno gnijezdo! Ponestaje ti ukusa dragi.

ŠVINDLER: Igraš se sa mnom. Ljubomorna si!

GOTLIBA: Ne dragi. Našla sam pravog pastuha. Nisi se javljao i on je uletio kao proljetni vjetar u moju sobu.

ŠVINDLER: Zar poslije godina moje vjernosti...

GOTLIBA: Koje vjernosti!? Ne lupetaj. Zvat ću portira da te izbace...

ŠVINDLER: Zovi!

GOTLIBA: ja sam ipak dama, pa se tako i ponašaj. ja sam ipak ugledna žena, žena kirurga, profesionalca.

Tama.

GOTLIBA: Ehej Švindleru.

ŠVINDLER: Recite gazda.

GOTLIBA: Gdje je moj postotak?

ŠVINDLER: Molim!?

GOTLIBA: Ne čini ti se da si mi dužan neku lovu.

ŠVINDLER: Dužan. Ja!?

GOTLIBA: Nezahvalan si.

ŠVINDLER: Nezahvalan.

GOTLIBA: Ti znaš da vam ja pribavljam komade. Ja sam vlasnik agencije. Zaboravio si svoje obveze.

ŠVINDLER: Koje komade!? Koje obaveze!

GOTLIBA: Penežljive komade. Ne plaćaš porez, doprinose. Da te prijavim poreznoj...

ŠVINDLER: Koje komade nam nabacuješ. Žene osušenih guzova k'o osušena smokva, smežuranih klijatorisa.

GOTLIBA: Daj, ne jebi me u mozak.

ŠVINDLER: Ko tu koga jebe?

GOTLIBA: Proviziju nisi platio godinu dana.

ŠVINDLER: Babe su škrte. Ne daju lovu.

GOTLIBA: Ne jebi!

ŠVINDLER: Žene nemaju. Nemaju love.

GOTLIBA: Boli me... što ne znaš izvuć lovu iz njih.

ŠVINDLER: Nađite šefe žene koje mogu platiti po mogućnosti u kešu.

GOTLIBA: Zakazao si. Ostario si, Švindleru. Konkurencija te pregazila.

ŠVINDLER: Škrte babuskare. Treba im lova za liposukciju, face lifting, a meni daju robu. Čista trampa.

GOTLIBA: Ti ih odbacuješ.

ŠVINDLER: Ja!? Koja se požalila!?

GOTLIBA: Koja!? Ovdje ja postavljam pitanja.

ŠVINDLER: Šefe! Babe su postale škrte. Daju poklone, kupe odjeću. Nema više love.

GOTLIBA: Otkud ti lova za kartanje? Spiskaš svu lovu od posla, ovdje radiš prekovremeno, bariš komade za lovu. Ja trebam nekog poštenog momka za rad u mom baru a ne običnu fukaru.

ŠVINDLER: Ljubomorni ste.

GOTLIBA: Ma goni se...

ŠVINDLER: Saslušajte me...

GOTLIBA: Odjebi Švindleru! Da skratim! Pokupi svoje krpice i goni se u finu materinu! Neću da te vidim više ovdje.

ŠVINDLER: Ali...

GOTLIBA: Ne jebi! Idi dok si u komadu! Dok ti ne zarežemo i na drugoj strani trbuha jedan poduži rez.

ŠVINDLER: Svijet je poludio. Skroz!

GOTLIBA: Jebe mi se tko ili što je poludjelo.

BARUN: Baš ste okrutni šefe. Švindler je najbolji striper.

GOTLIBA: Mali, tebe nisam ništa pitao.

BARUN: Kako ga možete bolesnog izbaciti!

GOTLIBA: A tko je tebe što pitao. Ako si njegov advokat uzmi ga i vodi kući. Neću gubit vrijeme s vama. Tornjajte se obojica! Da vas više ne vidim.

4. SLIKA

Jutro. Prazna soba bez vrata i prozora. Gotliba, Švindler i Barun.

Intro:

GOTLIBA: Anđeli preobučeni u sveta tri kralja dojahali su na jeci kroz šumu. Ljubili su se pijani. Jednom je ispao zub. Zabio ga je u srce mladog bora. Nosili su bijeli prah, alkohol i obijest i sve su bacili pred vrata lovokradičine kolibe. Djeca ih nisu vidjela. Kušala su sve. I onda ih je sa zimom posjetila bijela smrt na crnom magarcu. Hahaha... Bijela smrt na crnom magarcu. Ia-ia-ia-aaaa. Ia-ia-ia-aaaa.

4.1.

BARUN: Boli me svaki mišić. Ne mogu se ni protegnuti. Hmmmmm

ŠVINDLER: Puca mi glava.

BARUN: Koja noć!

ŠVINDLER: Koja jebena noć. Oka nisam sklopio. Zaspao sam pred jutro.

BARUN: Osjećaš li!? Osjećaš li sol u zraku?

ŠVINDLER: Hhhhhh... Ne baš.

BARUN: Blizu smo cilju.

ŠVINDLER: Nešto se čudno zbilo ovdje!? Ne primjećuješ li nešto čudno!?

BARUN: Čudno!?

ŠVINDLER: Ova soba nema prozora.

BARUN: Ništa me ne može začuditi u odnosu na noćasnji pakao.

ŠVINDLER: I mene. To je bila halucinacija.

BARUN: Kolektivna halucinacija.

ŠVINDLER: Predozirali smo se.

BARUN: Čudno. Sve je ovdje čudno.

ŠVINDLER: Čudno ime reda. Kako li se samo zovu?

BARUN: Sestre vesele Magdalene. Nije li Magdalena bila!?

ŠVINDLER: Da. Ona je bila u Bibliji..

BARUN: Točno. Ona žena... iz Biblije.

ŠVINDLER: Išao si u crkvu?

BARUN: Da. Vjeronauk. Morao sam ići. Stara me tjerala u crkvu dok je ona doma imala mušterije. Išao sam dva puta tjedno i obavezno u nedjelju na misu. Tako me se moja draga majka rješila.

ŠVINDLER: Mogao si reći staroj da ideš u crkvu, a ti odeš u luna park.

BARUN: Mogao sam.

ŠVINDLER: Sam si izabrao crkvu.

BARUN: Sad je lako mudrovati.

ŠVINDLER: Nisi valjda i tamo zabrijao!?

BARUN: Obukao sam se u časnu sestru i glumio nadstojnicu kako ljubi njihovog duhovnika, a ona je cijelo vrijeme stajala i promatrala me. Nisam znao da je iza mene.

ŠVINDLER: Kao da čujem... ptice. Lamataju krili-
ma. Ogromne ptičurine.

GOTLIBA: Dogodit će se čudo.

BARUN: Imao sam grozan san. Prava noćna mora.

ŠVINDLER: Čudno.

BARUN: U snu mi se ukazala majka.

ŠVINDLER: I mene su morila ukazanja. Sve nakaze prošlosti. Ništa ne shvaćam.

BARUN: Kako ne shvaćaš?

ŠVINDLER: Sinoć smo ušli u samostan, a danas su oko nas goli zidovi napuštene kuće.

BARUN: Ma samo ti se činilo da smo u samostanu.

ŠVINDLER: Ti si buncao i ne sjećaš se ničega. Razgovarao sam sa nadstojnicom.

BARUN: Zovi nadstojnicu! Pa ovo su ruševine Švindleru! Ti si skrenuo!

ŠVINDLER: Skrenuo sam! Lijevo!? Desno!? Ja sam lud. Uz tebe sam poludio. Lud. Lud. Lud.

GOTLIBA: Ia-ia-ia-aaaa. Ia-ia-ia-aaaa. Bijela smrt na crnom magarcu. Ia-ia-ia-aaaa. Ia-ia-ia-aaaa.

ŠVINDLER: Čuj!

BARUN: Što da čujem? Znam da sam bolestan ali ništa ne čujem.

GOTLIBA: To je samo obična upala pluća nove generacije. Sars, brat Mars... Neće naći lijek još desetljeće. Virus su pobjegli iz laboratorija... Ljudi su pobjegli iz laboratorija. Pokusna prasad se razbježala. Neke stvari valja prešutjeti.

BARUN: Znaš Švindleru... Nisam te htio pitati...

ŠVINDLER: Ti nisi htio pitati!?

BARUN: Ma uvrnuto pitanje...

ŠVINDLER: Ti si sav uvrnut, nastran.

BARUN: Mislio sam da te gazda dere.

ŠVINDLER: Hahhah... Pokušao je.

BARUN: I...

ŠVINDLER: Nije išlo.

BARUN: Kako nije išlo. On bar ima love.

ŠVINDLER: Jebi lovu, čuvaj dupe.

BARUN: Htio si...

ŠVINDLER: Previše si znatiželjan.

BARUN: Ja znatiželjan. Ja samo vidim neke stvari.

ŠVINDLER: Ma daj.

BARUN: I niste se samo malo poigrali!? Onako, bez veze.

ŠVINDLER: Nema tu bez veze, ni s vezom.

BARUN: I jel ti dobro platilo!?

BARUN: Pomogao mi je. Pomogao mi je malo u životu.

ŠVINDLER: Pomogao!?

BARUN: Kao i tebi.

ŠVINDLER: Znam takve tipove. Sasvim je svejedno tko ti ga popuši. Važno je da dobro puši. Zažmiriš, svršiš, spremiš ga i zakopčaš šlic.

BARUN: Neukusan si. Heteroseksualno neukusan.

ŠVINDLER: A ti biseksualno naivan.

BARUN: Ili umoran od prepucavanja.

ŠVINDLER: Bogataši nemaju duše. Oni samo uzimaju. Ne pitaju. Krađu. Krađu mladost. Zdravlje. Moji roditelji životare. Razbili su ih u komadiće.

BARUN: Mogao si pomoći. Bilo je prilika.

ŠVINDLER: Nisu htjeli pomoć. Vjera i skromnost nalagali su im to. Osramotih ih.

GOTLIBA: Švindlaš Švindleru!

ŠVINDLER: Moraš sve pokvariti.

GOTLIBA: Loša vijest. Tvoja savjest.

ŠVINDLER: Lagao sam...

GOTLIBA: Imam posao, mama. Model sam, maneken.

ŠVINDLER: Bilo ih je stid. Otišao sam od kuće Nisu me pitali otkud mi sve to.

BARUN: Zaboravio si ih.

ŠVINDLER: Jebi ga takav je život. Netko mora uzeti. Netko mora platiti ceh.

BARUN: Čuješ li krikove ptica grabljivica!?

ŠVINDLER: Ne.

BARUN: Smetaju mi zvukovi; smijeh, jer podsjeća na obijest, riječi, jer podsjećaju na ljude, ptice, jer podsjećaju na ljubav, oblaci, jer njen lik.

GOTLIBA: Dobro jutro putnici.

ŠVINDLER: Dobro jutro lijepa djevojko.

BARUN: Jutro.

GOTLIBA: Sklonili ste se od oluje!?

BARUN: Da.

GOTLIBA: Izvolite toplo kozje mlijeko sa naših obronaka.

ŠVINDLER: Hvala.

BARUN: Da li je ovdje nekada bio samostan?

GOTLIBA: Ne znam. Ovu kuću zovu kućom duhova.

BARUN: Nije ni čudo kakve noćne more su nas obuzele.

GOTLIBA: Legenda kaže da je bio neki samostan u ovom kraju.

ŠVINDLER: Rekoh ti.

GOTLIBA: Izgorio je prije više od stotinu godina.

ŠVINDLER: Pričah s nadstojnicom.

GOTLIBA: Nadstojnica bijaše opaka žena.

ŠVINDLER: Sklonili smo se pred olujom.

GOTLIBA: Te noći kad je izgorio samostan bila je, kažu, oluja. Stari pričaju da su vidjeli vraga kako odlazi iz samostana i nadstojnicu kako jaši vraga.

Za strašnih oluja čuje se još njen smijeh izmiješan s orgazmatičkom grmljavinom.

ŠVINDLER: Zanimljivo.

GOTLIBA: Kuda ste se uputili?

ŠVINDLER: Na Otok.

BARUN: Mogu li dobiti još malo kozjeg mlijeka.

GOTLIBA: Izvolite. S naših je obronaka.

ŠVINDLER: Kao da čuh njen podsmjeh... ovaj tren.

Ona je tu. Smije nam se.

GOTLIBA: Nešto ste se zamislili.

ŠVINDLER: Oprostite.

BARUN: Vi sigurno znate put do Otoka.

GOTLIBA: Otok je ispod prozora. Mogu vas prevesti... slati...

5.SLIKA

Dan. Otok. Gotliba, Barun i Švindler.

GOTLIBA: Stigli smo djeco!

BARUN: Napokon.

ŠVINDLER: Koja ljepota.

BARUN: Koji zrak!? Koje plavetnilo pučine!

ŠVINDLER: Gdje je izvor vječne mladosti?

BARUN: Vodi nas. Brzo. Brže!

ŠVINDLER: Nemoj razvezat priču. Dosta je priče!

BARUN: Ukopala se. Mrdni malo!

GOTLIBA: Ovo je otok vječne mladosti. Pijte sa svih izvora vodu vječne mladosti i nećete ostariti. Stanoavnici zemaljskog vrta stari su 200,500, 600 godina. Vi ste prvi koji ste u posljednjih sto pedeset godina stigli na otok.

Hahahaaaaa. Ne slute kakav im se sprema kraj. Neka uživaju malo u ljepoti. Neka se probudi pohota u njima. .... Predajte se ljepoti vječne mladosti!

ŠVINDLER: Dođi Barune! Jebo te uspjeli smo! Tko bi rekao?

BARUN: Izliječeni smo.

ŠVINDLER: Preživjeli smo.

Grle se. Vesele se.

BARUN: Osjećam da sam ozdravio.

ŠVINDLER: Da li će nestati ovaj prokleti rez s trbuha?

BARUN: Nestat će.

GOTLIBA: Ovo je jedan od izvora.

BARUN: Napijmo se. Okupajmo se!

Ljube se i grle. Nespretno plešu.

GOTLIBA: Zanimjeli su se. Gospodo, poslušajte gospodo!

ŠVINDLER: Odjebi tetko!

BARUN: Ne smetaj... Iš... iš...

GOTLIBA: Slušala mlada gospoda ili ne ispričat ću legendu. Dakle. Postoji legenda. Bio jednom jedan otok. Otok vječne mladosti. Na tom otoku muškarac ne smije poljubiti djevu a ne dao Bog drugog muškarca. Ovo je otok iskušenja na kome su iskušenja zabranjena.

BARUN: Gluposti. Tko da odoli toj ljepoti.

ŠVINDLER: Lopužo stara.

GOTLIBA: Prekršili ste legendu.

BARUN: Tko bi izdržao!?

GOTLIBA: Tko izdrži vječno je mlad. Nema seksa, mladići! Mogu se svi diviti vašoj ljepoti. Morate biti titani. Titani izdržljivosti.

BARUN: Rugaš nam se.

ŠVINDLER: Misli da nas je dovela u klopku!

GOTLIBA: Tko prekrši legendu bit će kažnjen.

BARUN: Kažnjene vječnom mladošću, zdravljem.

GOTLIBA: Samodopadni ste i umišljeni.

BARUN: Uživajmo u mladosti, u skrovitim uvalama pohote.

GOTLIBA: Prekršitelje iskljuvat će galebovi. Kosturi će se sušit na buri. S vremenom će se okamenit.

Duše će im zarobljene plakat u pećinama otoka i mamiti brodove.

BARUN: Neee... Umukni!

GOTLIBA: Aaaaaa. Nein. Nein. Das ist nicht wahr. Das werden Sie nicht glauben.

ŠVINDLER: Bacimo je sa stijene.

GOTLIBA: Ubojice!

ŠVINDLER: Slabo te čujem jer te ne želim čuti.

GOTLIBA: Čujete li me hiroviti mladići!? Arrrrgrrrrr.

BARUN: Pa-pa.

ŠVINDLER: Sretan put. Ha. Ha...

GOTLIBA: Čujete li ih kako lamataju krilima!? Čujete li ih kako krešte. Čujete li ih!?

Švindler i Barun guraju Gotlibu u provaliju. Gotliba pada, pretvara se u galeba. Galebovi napadaju Baruna i Švindlera. Brane se, padaju. Krikovi ptica miješaju se sa ljudskim glasovima.

Tama.

Kraj.

Beleška o piscu

Tomislav Ribić, Varaždin 1959. Pjesnik, prozni i dramski pisac.

Objavio je pet zbirki pjesama *Aztlan* (1997), *Zapisci anđela* (1999), *Američki sen* (2002), "Osjećam melankoliju" (2002.) i *Ribočuvareva djeca* (2004.). Drama *Vespers* objavljena je 1997., dok su dijelovi drama *Kraljevi vremena i Demoni* objavljeni 1996. Drama *Prizemlje* nagrađena je prijevodom na natječaju *Theatra GmbH* te je prevedena na njemački jezik 2001.

Pjesme su mu uvrštene u antologije suvremene kajkavske poezije XX st dr. Jože Skoka, te antologije i antologijske preglede I. Kutnjaka i I. Mihalković.

Balkansko književno društvo – Balkanski književni glasnik
www.glasnik.net

Edicija *Drama*
Tomislav Ribić, Titani

Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov
Urednik Vesna Denčić

Copyright © by Tomislav Ribić & Balkanski književni glasnik – BKG, 2009.

CIP – Katalogizacija u publikaciji, Narodna biblioteka Srbije, Beograd 82

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK, [Elektronski izvor] /
Elektronski časopis. Način dostupa (URL) www.glasnik.net
Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov.
Urednik PDF izdanja Vesna Denčić.
PDF dodatak časopisu.

ISSN 1452-9254 = Balkanski književni
COBISS.SR-ID 141175564

**BKG 3 / 2009. Sveska 22. PDF SEPARAT
EDICIJA „ČITAJ I DAJ DALJE“**